

som ordfører for forslagsstillerne nærmere den foreslåede ændring i arbejdsløshedsloven, idet han bl. a. udtalte:

„Lovforslaget, der omhandler anerkendelse af arbejdsløsheds-kasser, tilsigter at *give alle funktionærorganisationer adgang til at oprette arbejdsløsheds-kasser.*

Bestemmelserne i § 7, stk. 1, 2. punktum, i den nugældende lov er hidtil blevet praktiseret på den måde, at organisationer ikke kunne opnå offentlig anerkendelse af en af dem oprettet arbejdsløshedskasse, såfremt der i forvejen fandtes en arbejdsløshedskasse inden for det pågældende fag eller inden for det pågældende stedlige område, og de har været en praktisk hindring for, at de funktionærorganisationer, hvis medlemmer er beskæftiget inden for de fag, der henhører under handels- og kontorområdet, kan opnå adgang til at oprette statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser.

Nogen rimelig begrundelse for denne udelukkelse af de nyere funktionærorganisationer findes ikke.

Det er jo en kendsgerning, at der findes arbejdsløsheds-kasser med et medlemstal, der ikke er væsentlig større end den minimums-grænse på 100 medlemmer, som loven foreskriver; der kan derfor ikke være megen mening i at forhindre de funktionærorganisationer, der har et væsentligt større antal medlemmer, i at oprette arbejdsløsheds-kasser, når der inden for andre områder findes så små kasser, som tilfældet er. Derfor foreslår vi, at bestemmelsen i lovens § 7, stk. 1, 2. punktum, udgår.

Det er i høj grad prisværdigt, at den enkelte funktionær på forsikringsmæssig basis søger at sikre sig mod tab i arbejdsløsheds-perioder. Formålet med loven om arbejdsløshedsforsikring er at muliggøre denne sikring, og funktionærerne har et rimeligt krav på, at de ikke stilles ringere end andre.

Lovens formål kan imidlertid ikke få virkning for et stort antal funktionærer, så længe de er henvist til at indmelde sig i Handels- og Kontorfunktionærernes Arbejdsløsheds-kasse.

Som forholdene er i dag, har H. og K. inden for dette område et monopol på oprettelsen af arbejdsløsheds-kasser. Et monopol er altid vanskeligt at forsvare, og den måde, hvorpå H. og K. har forvaltet dette monopol, gør det bydende nødvendigt at få det afskaffet. Det er beklageligt, at den faglige organisation H. og K. har valgt at lade det politiske tilhørsforhold gå forud for funktionærernes egentlige interesser. Gennem tilslutning til De samvirkende Fagforbund har H. og K.s ledelse nægtet at varetage interesserne for de funktionærer, der ønsker selvstændige funktionærorganisationer uden noget politisk tilhørsforhold. Hvis den hidtil største funktionærorganisation, H. og K., havde fulgt de mange opfordringer gennem årene til at virke som selvstændig, upolitisk faglig organisation, kunne meget have været vundet for hele funktionærstanden. Der er desværre ikke noget grundlag for at nære forventninger om, at H. og K.s ledelse vil